

Briselē, 2025. gada 27. novembrī
(OR. en)

15807/25

LIMITE

POLMAR 74
POLGEN 207
COMAR 47
ENV 1263
ENER 615
MAR 165
PECHE 411
RELEX 1541
SUSTDEV 90
TRANS 578
RECH 514
PROCIV 162

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

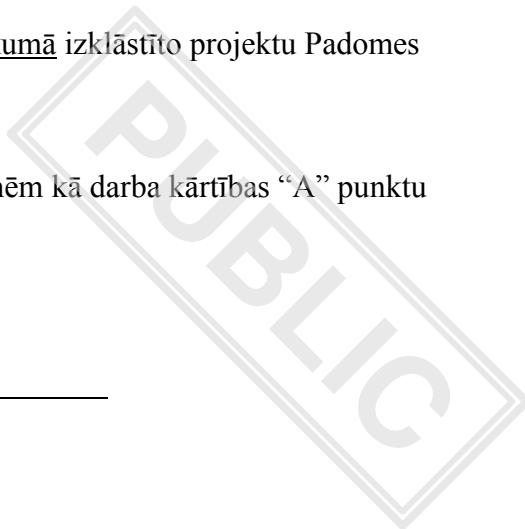
Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs: Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome

Temats: Padomes secinājumi par Eiropas Okeāna paktu
– apstiprināšana

1. Komisija 2025. gada 5. jūnijā nāca klajā ar paziņojumu par Eiropas Okeāna paktu (9876/25). Pēc pirmās viedokļu apmaiņas, kas 2025. gada 11. jūlijā notika Jūrlietu jautājumu darba grupā (integrētā jūrlietu politika), prezidentvalsts sagatavoja projektu Padomes secinājumiem par Eiropas Okeāna paktu (2025. gada 17. jūlijs).
2. Secinājumu projektu 2025. gada 24. jūlijā, 19. septembrī, 16. oktobrī un 14. novembrī izskatīja Jūrlietu jautājumu darba grupa (integrētā jūrlietu politika).
3. Darba grupas līmenī par teksta projektu ir panākta vienošanās pēc būtības.

4. Tāpēc Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:

- apstiprināt vienošanos par šīs piezīmes pielikumā izklāstīto projektu Padomes secinājumiem par Eiropas Okeāna paktu; un
- ieteikt Padomei kādā no nākamajām sanāksmēm kā darba kārtības “A” punktu apstiprināt secinājumu projektu.

Projekts – Padomes secinājumi par Eiropas Okeāna paktu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT:

- Padomes 2019. gada 19. novembra secinājumus par okeāniem un jūrām,
- Padomes 2020. gada 23. oktobra secinājumus “Biodaudzveidība – nepieciešama steidzama rīcība”,
- Padomes 2021. gada 26. maija secinājumus par ilgtspējīgu zilo ekonomiku: veselība, zināšanas, pārticība, sociālais taisnīgums,
- Padomes 2022. gada 18. jūlija secinājumus par ES jaunajām akvakultūras stratēģiskajām vadlīnijām,
- Padomes 2022. gada 13. decembra secinājumus par starptautisko okeānu pārvaldību drošiem, tīriem, veselīgiem un ilgtspējīgi pārvaldītiem okeāniem un jūrām,
- Padomes 2023. gada 24. oktobra secinājumus par pārskatīto ES Jūras drošības stratēģiju (ESJDS) un tās rīcības plānu,
- Eiropadomes 2025. gada 20. marta secinājumus,
- Padomes 2025. gada 21. oktobra secinājumus par *COP30*,
- Padomes 2025. gada 21. oktobra secinājumus par Eiropas Ūdensresursu noturības stratēģiju,

1. **ATZINĪGI VĒRTĒ** Komisijas 2025. gada 5. jūnija paziņojumu par Eiropas Okeāna paktu un Komisijas sniegto informāciju trešajā ANO Okeānu konferencē, kuras mērķis bija veicināt ES un tās dalībvalstu vadošo lomu okeānu pārvaldībā kā visaptverošu stratēģisku iniciatīvu ar mērķi stiprināt ES okeānu pārvaldību un nodrošināt dalībvalstu suverenitātē un jurisdikcijā esošo jūras ūdeņu ilgtermiņa veselību, ilgtspēju un noturību, kas izriet no starptautiskajām tiesībām, jo īpaši no Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*); un **UZSVER**, cik svarīgs ir saskaņots un integrēts ES okeānpolitikas satvars, kas ļauj sasniegt vides, sociālos un ekonomiskos mērķus, neietver nevajadzīgu sarežģītu regulējumu, kas kavē inovācijas un iespējas pielāgoties mainīgajiem apstākļiem, saskaņotību un efektīvu koordināciju starp esošajām rīcībpolitikām un tiesiskajiem regulējumiem, un kas veicina sadarbību starp dalībvalstīm un reģioniem; **PASVĪTRO**, ka Okeāna paktam būtu jādarbojas kā stratēģiskam un orientējošam satvaram, kura īstenošanā būtu jāņem vērā dalībvalstu kompetence un valstu apstākļi;

I. NOSTIPRINĀTS PĀRVALDĪBAS SATVARS

2. **ATZINĪGI VĒRTĒ** Komisijas nodomu ierosināt Okeāna aktu un **ATKĀRTOTI APSTIPRINA** centrālo lomu, kāda ir jūras telpiskai plānošanai (JTP) kā galvenajam stratēģiskajam instrumentam dažādu jūrniecības darbību integrēšanai un koordinēšanai ar vides aizsardzību un saglabāšanu, piemērojot ekosistēmisku pieeju un kalpojot par instrumentu Okeāna pakta mērķu integrēšanai un īstenošanai; **AICINA** pastiprināt pārrobežu sadarbību un reģionālo sadarbību jūras jomā, jo īpaši izmantojot reģionālās jūras konvencijas un jūras baseinu stratēģijas, stiprināt koordināciju un starpnozaru sadarbību valsts līmenī, īpašu uzmanību pievēršot Baltijas jūrai, Ziemeļjūrai, Vidusjūrai, Melnajai jūrai, Atlantijas okeānam un Ziemeļu Ledus okeānam, atzīstot sadarbības nozīmi attiecīgā gadījumā arī citos jūras baseinos; **UZSVER**, ka dalībvalstis saglabā atbildību un kompetenci attiecībā uz telpisko plānošanu savos jūras ūdeņos un ka būtu pilnībā jāievēro subsidiaritāte; **AICINA** Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas labāk izmantot esošos ES finanšu instrumentus, lai atbalstītu reģionālo sadarbību JTP īstenošanā; **NORĀDA**, ka Komisija plāno ierosināt pārskatīt Jūras telpiskās plānošanas direktīvu (JTPD) un Jūras stratēģijas pamatdirektīvu (JSPD); **PASVĪTRO**, ka šādas pārskatīšanas mērķim vajadzētu būt saskaņotības un vienkāršošanas uzlabošanai, jo īpaši racionalizējot JSPD ciklus, lai atvieglotu koordinētu īstenošanu dalībvalstīs, vienlaikus pilnībā ievērojot subsidiaritāti un dalībvalstu kompetences;

3. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas nodomu stiprināt pārvaldības satvaru, izmantojot Okeāna paktu, un PASVĪTRO, cik svarīga ir JTPD, JSPD, Dabas atjaunošanas regulas, Dzīvotņu direktīvas ¹ un Putnu direktīvas ² un kopējās zivsaimniecības politikas (KZP), kā arī citu attiecīgo ES jūras un jūrlietu politiku integrācijas uzlabošana, koordinācija un labāka saskaņošana, ievērojot starptautiskās tiesības, jo īpaši *UNCLOS*; PASVĪTRO, ka šādā integrācijā būtu jāņem vērā arī sauszemes radītais spiediens un tas, cik svarīgi ir piemērot pieeju “no avota līdz jūrai” saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas noteikumiem; UZSVER, ka tajā būtu arī jāņem vērā attiecīgie piekrastes noturības aspekti, kā arī saskaņotība ar citiem starptautiskajiem instrumentiem, un jāatspoguļo arī ES tālāko reģionu īpašā situācija; UZSVER, ka ir jāsamazina administratīvais slogs un sarežģītība dalībvalstīm, iedzīvotājiem un uzņēmumiem un jāizvairās no ziņošanas prasību dublēšanās;
4. PIENĒM zināšanai ar Eiropas Okeāna pakta saistītos elementus, kas iekļauti Eiropas Komisijas priekšlikumā nākamajai daudzgadu finanšu shēmai; un UZSVER, cik svarīgi ir nodrošināt pienācīgu atbalstu Okeāna pakta īstenošanai, efektīvi izmantojot esošos ES finanšu instrumentus un mobilizējot privātās investīcijas;

¹ 92/43/EEK.

² 2009/147/EK.

II. INTEGRĒTA PIEEJA OKEĀNA VESELĪBAI UN ILGTSPĒJAI

5. JOPROJĀM PAUŽ dziļu satraukumu par globālo ārkārtas situāciju, ar ko saskaras okeāns; UZSVER, ka okeāna veselības aizsardzībai un atjaunošanai, kas ir tā resursu izmantošanas pamatā, arī turpmāk vajadzētu būt vienam no svarīgākajiem turpmākajiem pasākumiem Okeāna pakta ietvaros; PASVĪTRO, ka jūras vide saskaras ar pieaugošiem draudiem, ko rada piesārņojums, resursu pārmērīga izmantošana, cilvēka darbību ietekme mūsu jūrās un klimata pārmaiņas; tādējādi apdraudot iztikas līdzekļus, kultūras mantojumu un piekrastes kopienu ekonomisko labklājību, bioloģisko daudzveidību un jūras ekosistēmu centrālo lomu 1,5 °C temperatūras mērķa sasniegšanā;
6. PASVĪTRO, ka būtiska nozīme ir holistiskai pieejai okeāna pārvaldībā, lai aizsargātu, saglabātu, atjaunotu un ilgtspējīgi izmantotu un pārvaldītu okeānu un tā ekosistēmas, jūras un jūras resursus un lai izlēmīgi un steidzami rīkotos, izvēršot plašāku rīcību nolūkā paātrināt Kuņminas-Monreālas globālā biodaudzveidības satvara (*KMGBF*) īstenošanu, tostarp 2. un 3. mērķrādītāja un ES Biodaudzveidības stratēģijas 2030. gadam īstenošanu, lai efektīvi aizsargātu vismaz 30 % no mūsu okeāna, tostarp ES dalībvalstu mērķrādītāja īstenošanu, proti, līdz 2030. gadam panākt, ka vismaz viena trešdaļa aizsargājamo teritoriju, kas veido 10 % no dalībvalstu jūras teritorijas, tiek stingri aizsargātas, visu 14. IAM mērķrādītāju un citu tādu savstarpēji un ar okeāniem saistītu mērķrādītāju īstenošanu, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam, kā arī būtiska nozīme ir tam, ka visā pasaulē un Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs tiek pilnīgi un efektīvi īstenots Nolīgums, kas saskaņā ar *UNCLOS* izstrādāts par jūras biodaudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu teritorijās, kas ir ārpus valstu jurisdikcijas (*BBNJ* nolīgums); UZSVER, ka saskaņā ar ekoloģiski reprezentatīvu, labi savienotu un efektīvi pārvaldītu aizsargājamo jūras teritoriju (*AJT*) tīklam, kā arī citiem konkrētai teritorijai paredzētiem pārvaldības rīkiem un citiem iedarbīgiem konkrētai teritorijai paredzētiem saglabāšanas pasākumiem ir izšķiroša nozīme bioloģiskās daudzveidības, ekosistēmu un barošanās tīklu aizsardzībā un atjaunošanā, kā arī piekrastes kopienu un zvejnieku atbalstīšanā, palīdzot atjaunot un saglabāt jūras floru un faunu saskaņā ar attiecīgajiem ES instrumentiem;

7. ATZĪST, ka jūras bioloģiskās daudzveidības zudumu izraisa cilvēku darbības un to sekas, tostarp klimata pārmaiņas; PASVĪTRO, ka pastāv cieša saikne starp okeāna pārvaldību un KZP mērķiem; un UZSVER, cik svarīgi ir izvērtēt un pārskatīt KZP regulu, ņemot vērā tās sociālo, ekonomisko un vidisko ietekmi; UZSVER, ka ir steidzami jāvērs pretējā virzienā jūras bioloģiskās daudzveidības zudums un jāpanāk labs jūras vides stāvoklis visu dalībvalstu jūras ūdeņos, izmantojot zinātniski pamatotu, ekosistēmisku un uz kumulatīvo ietekmi balstītu pieeju; un PAUŽ GANDARĪJUMU par plānoto JSPD pārskatīšanu nolūkā precizēt tās mērķus, tostarp labāku klimata pārmaiņu integrāciju; un MUDINA īpašu uzmanību pievērst tam, lai paātrinātu virzību uz pilnīgu tās vides mērķu sasniegšanu un lai nodrošinātu īstenošanas vienkāršošanu un administratīvā sloga samazināšanu, jo īpaši ziņošanas un datu pārvaldības jomā, neapdraudot direktīvas mērķi, jūras vides aizsardzību un atjaunošanu un jūras resursu ilgtspējīgu pārvaldību; un ATZĪST nepieciešamību integrēt JSPD un ES vides, lauksaimniecības un zivsaimniecības satvarus; un arī MUDINA uzlabot saskaņotību starp JSPD un JTPD, vienlaikus piemērojot ekosistēmisku pieeju;

8. UZSVĒR, ka okeāna pārvaldības satvara pamatā vajadzētu būt šādiem pamatprincipiem: piesardzības princips; pieeja “no avota līdz jūrai”, kas pievēršas piesārņojumam visos ūdens cikla posmos – no iekšzemes avotiem līdz atklātam okeānam; zinātniski pamatota pieeja politikas veidošanai, kurā integrētas labākās pieejamās zināšanas un uzraudzības dati; ekosistēmiska pieeja, kas atzīst veselīgas jūras ekosistēmas par priekšnoteikumu un pamatu jūras ilgtspējīgai izmantošanai un sarežģītajai savstarpējai atkarībai jūras vidē un par prioritāti nosaka holistisku, integrētu pārvaldību; princips “piesārņotājs maksā”.

III. ILGTSPĒJĪGAS ZILĀS EKONOMIKAS VIRZĪŠANA UZ LIELĀKU KONKURĒTSPĒJU

9. IZCEĻ, ka Okeāna paktam būtu jāveicina un jāsekmē ilgtspējīga zilā ekonomika, galveno uzmanību pievēršot digitalizācijai un reģeneratīvai inovācijai saskaņā ar ES klimatneitralitātes un dabas atjaunošanas mērķiem, izmantojot dekarbonizāciju un izvēršot pētniecību, inovāciju un investīcijas;

10. ATGĀDINOT Eiropas jūrniecības nozares, kuģubūves, jūras transporta un jūras ceļu nozīmi ES konkurētspējai, stratēģiskajai autonomijai un drošībai konkurētspējīgākā pasaulē; un ATZĪSTOT Eiropas kuģniecības, kuģu būvētavu un tehnoloģiju nodrošinātāju speciālās zināšanas; AICINA izstrādāt visaptverošu Jūrniecības rūpniecisko stratēģiju, lai uzlabotu Eiropas jūrniecības nozaru konkurētspēju, galveno uzmanību pievēršot dekarbonizācijai, digitalizācijai, inovācijai, viedai specializācijai, investīcijām pētniecībā, pienācīgām darbvietām, prasmju attīstīšanai, labākai Eiropas jūrniecības jaunuzņēmumu un MVU piekļuvei riska kapitālam, kā arī partnerībām, lai vadītu pāreju uz ilgtspējīgu praksi un lielāku konkurētspēju; UZSVER, cik svarīgi ir palielināt jūras un jūrniecības profesiju pievilcību, neskarot piemērojamos starptautiskos noteikumus; un JOPROJĀM IR apņēmības pilna veicināt globālus kuģniecības jomas pasākumus Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā un Starptautiskajā Darba organizācijā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā pasaulē;
11. ATZĪSTOT Eiropas ostu stratēģisko nozīmi globālajā tirdzniecībā un militārajā mobilitātē; IZCEĻOT ostu kā dekarbonizācijas, apritīguma un inovācijas centru potenciālu; AICINA izstrādāt jaunu ES ostu stratēģiju, lai ostas pārveidotu par ekonomiskās, sociālās un vidiskās ilgtspējas centriem, veicinot infrastruktūru civiliem un militāriem mērķiem un stiprinot enerģētikas un industriālos klasterus, kas atbalsta zaļo pārkārtošanos un uzlabo vispārējo konkurētspēju;

12. ATZĪSTOT zvejniecības un akvakultūras izšķirošo nozīmi ES pārtikas piegādē un nodrošinājumā un iesaistīto kopienu iztikas līdzekļu nodrošināšanā; IZCEĻ nepieciešamību uzlabot Eiropas zivsaimniecības un akvakultūras produktu ražotāju konkurētspēju un noturību, tostarp atbalstīt zvejas flotes modernizāciju un dekarbonizāciju, kam būtu jāiet roku rokā ar pāreju uz ilgtspējīgāku zvejniecību un akvakultūru un vienkāršāku tiesisko regulējumu;

IV. PIEKRASTES KOPIENU UN SALU AIZSARGĀŠANA UN IESPĒJU DOŠANA

13. PASVĪTRO, ka noturīgas piekrastes kopienas un veselīgs okeāns ir cieši saistīti; UZSVER, ka piekrastes un salu kopienu sociāli kulturālā un ekonomiskā dzīvotspēja un jūrniecības darbību ilgtspēja ir atkarīga no veselīga un labi funkcionējoša okeāna un jūras, kā arī no cilvēka darbību ilgtspējīgas pārvaldības, kā arī no atbalsta, kas sniegts, lai pielāgotos, piemēram, šādi klimata pārmaiņu ietekmei: jūras līmeņa celšanās, krasta erozija un arvien biežāki ekstremāli laikapstākļu notikumi; PASVĪTRO vajadzību novērst vai līdz minimumam samazināt spiedienu, tostarp klimata pārmaiņu un visu veidu piesārņojuma spiedienu, uz mūsu okeānu un jūrām un ka tiek atbalstītas diversificētas ekonomikas nozares, kas ir atkarīgas no ilgtspējīgas zilās ekonomikas, un tam vajadzētu būt Eiropas okeāna pakta galvenajai prioritātei; Šajā sakarā ATZINĪGI VĒRTĒ palielināto atbalstu piekrastes un salu kopienu pielāgošanās centieniem kā daļu no Komisijas izziņotā paziņojuma par salām un piekrastes kopienām; UZSVER, ka koordinācija starp reģionālo, valsts un vietējo līmeni būtu jāuzlabo un jāiekļauj lēmumu pieņemšanas procesos, un uzsver, ka ir svarīgi piemērot ekosistēmisku pieeju; un PASVĪTRO, ka ilgtspējīgai zivsaimniecībai un akvakultūrai, kā arī jūras transportam ir būtiska nozīme globālajā pārtikas piegādē un tiem kopā ar tūrismu, atkrastes enerģētiku, kā arī citām nozarēm ir svarīga nozīme piekrastes kopienu ekonomikā;

14. IZCEĻ, cik svarīga ir gaidāmā ES ilgtspējīga tūrisma stratēģija, kurai būtu jāatbalsta piekrastes un salu galamērķi to koordinācijas, kopīgas pārvaldības un uzraudzības sistēmu, kā arī spējas pielāgoties jauniem izaicinājumiem, uzlabošanā, nodrošinot, ka tūrisma attīstība atbilst plašākiem vides ilgtspējas mērķiem;
15. ATGĀDINA, ka ir svarīgi nodrošināt īpašu uzmanību un pienācīgu atbalstu ES tālākajiem reģioniem un asociētajām aizjūras zemēm un teritorijām, kuru nozīme ES ir patiesi stratēģiska un ekonomiska, lai likvidētu to izolētību un apmierinātu to sociālās, ekonomiskās, ekoloģiskās, enerģētikas un pārtikas vajadzības;

V. AR OKEĀNU SAISTĪTĀS PĒTNIECĪBAS, ZINĪBU, ZINĀTĪBAS UN PRATĪBAS NEAIZSTĀJAMĪBA ZILAJĀ INOVĀCIJĀ

16. Atzinīgi vērtē Okeāna novērošanas iniciatīvu; UZSVER, ka pamatīgas zināšanas par okeānu, standartizēti jūras dati un uzlabota datu vākšana un uzraudzība ir būtiski faktori, lai okeāna pārvaldība, kuģošanas drošība, pielāgošanās klimata pārmaiņām un jūras resursu ilgtspējīga izmantošana būtu efektīva; AICINA stiprināt datu pārvaldības sistēmas, uzlabot starpnozaru un pārrobežu sadarbību okeāna pētniecībā, tostarp attiecībā uz okeāna noslogojumu un tā monitoringu, zināšanu apmaiņu un apmācību, tostarp ar jūru saistītā darbaspēka prasmju pilnveidi un pārkvalifikāciju; UZSVER, ka ir svarīgi rīkoties saskaņā ar zināšanām par okeānu, izmantojot esošos okeāna datu pārvaldības instrumentus, tostarp reģionālo jūras konvenciju līmenī, un stiprinot saikni starp zinātni un politiku, tostarp izstrādājot Eiropas okeāna digitālo dvīni;

17. ATGĀDINA, ka ir svarīgi atbalstīt pētniecību, inovāciju un atvērtos datus, lai labāk izprastu, aizsargātu un atjaunotu okeānu un jūras, to stāvokli, dinamiku un ekosistēmas, tādējādi spējot rīkoties transformatīvi un īstenot zilo inovāciju; UZSVĒR, ka ir svarīgi stiprināt okeānzinātību, kā arī iedzīvotāju un jauniešu iesaisti politikas veidošanā;

VI. PAMATNOSACĪJUMS: JŪRAS DROŠĪBA UN AIZSARDZĪBA

18. ATGĀDINA, ka ES Jūras drošības stratēģija ir vispārējs veicinošs satvars, ar kura palīdzību ES un tās dalībvalstis rīkojas, lai aizsargātu savas intereses jūrā un aizsargātu savus iedzīvotājus, vērtības un ekonomiku ar ES līmeņa vai valsts politikas palīdzību, vienlaikus veicinot starptautiskos noteikumus un pilnīgu atbilstību starptautiskajām tiesībām, jo īpaši *UNCLOS*;
19. ATGĀDINA, ka ES un tās dalībvalstis stiprina savu globāla jūras drošības garanta lomu saskaņā ar kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) un citiem instrumentiem, kas veicina kuģu un jūrnieku drošumu un drošību un uztur globālās piegādes ķēdes tādos reģionos kā Sarkanā jūra, Gvinejas līcis, Āfrikas rags un Melnā jūra;

20. PASVĪTRO riskus, ko ES un tās dalībvalstīm un citām valstīm, kas ir atkarīgas no pasaules jūrām un okeāna, rada standartiem neatbilstoši kuģi un ēnu flote, tostarp apdraudējumi jūras videi, jūras drošībai un drošumam, kritiskajai infrastruktūrai un starptautiskajām jūras tiesībām un standartiem; IZCEĻ, ka ēnu flote apdraud sen pastāvošo starptautisko kuģniecības regulējumu, kas ticis ieviests, lai saglabātu pārvadājumus pa jūrām un ūdensceļiem visā pasaulē, tostarp Arktikā, Atlantijas okeānā un Melnajā jūrā, Ziemeļjūrā, Baltijas jūrā un Vidusjūrā; AICINA dalībvalstis, Komisiju un Augsto pārstāvi savu attiecīgo pienākumu ietvaros veicināt mērķtiecīgu un koordinētu reakciju uz ēnu flotes radītajiem apdraudējumiem;
21. UZSVER, cik svarīgi ir ES turpināt stiprināt savas jūras operācijas KDAP satvarā, lielāko uzmanību pievēršot jūrlietu situācijas apzinātībai, tostarp izmantojot informācijas apmaiņas sistēmas, ko izstrādājusi Eiropas Jūras drošības aģentūra; Turklāt UZSVER, ka ir steidzami jāuzlabo ES un tās dalībvalstu kritiskās jūras infrastruktūras – gan virszemes, gan zemūdens – noturība, tostarp zemūdens kabeļi un cauruļvadi, kā arī šajā sakarībā ir jāpastiprina centieni risināt kibernetikas problēmas un citus hibrīddraudus jūras operacionālajā telpā ES, reģionālā un valsts līmenī; UZSVER, ka nesprāgusi munīcija (*UXO*), tostarp ķīmiskā munīcija, apdraud jūras ekosistēmas un infrastruktūru, un MUDINA uz starptautisko sadarbību, lai efektīvi risinātu šīs problēmas; ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas plānu izstrādāt koordinētu *UXO* likvidēšanas stratēģiju;

22. PAUŽ GANDARĪJUMU par kopīgo paziņojumu par Kabeļu drošības rīcības plānu un AICINA dalībvalstis veikt steidzamus un efektīvus pasākumus un sadarboties savā starpā, ar Komisiju, Augsto pārstāvi un citiem attiecīgiem dalībniekiem, piemēram, NATO, pilnībā ievērojot saskaņotos pārredzamības, savstarpīguma un iekļautības pamatprincipus, kā arī ES un NATO lēmumu pieņemšanas autonomiju, un neskarot dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes un vienlaikus ņemot vērā visu dalībvalstu drošības un aizsardzības intereses; IZCEĻ to attiecīgo valsts iestāžu lomu, kuras veic krasta apsardzes funkcijas un citus attiecīgus uzdevumus, kas sniedz būtisku ieguldījumu jūras drošībā; PASVĪTRO, ka ir svarīgi uzlabot starpnozaru informācijas apmaiņu jūras operacionālajā telpā ES, reģionālā un valsts līmenī;

VII. STARPTAUTISKĀ OKEĀNA PĀRVALDĪBA UN STIPRINĀTA OKEĀNDIPLOMĀTIJA

23. VĒLREIZ APSTIPRINA – kā pausts 2024. gada 12. decembra ANO Rezolūcijā A/RES/79/144, Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā (*UNCLOS*) ir noteikts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ir jāveic visas darbības okeānā un jūrās; ATKĀRTOTI NORĀDA, ka starptautiskai iesaistei, ievērojot spēcīgu noteikumos balstītu multilaterālismu, ir izšķiroša nozīme, lai panāktu jēgpilnus rezultātus starptautiskās okeāna pārvaldības uzlabošanā;

24. ATGĀDINA par 2007. gada 13. septembra ANO Rezolūciju A/RES/61/295, ar ko pieņem Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām; ATZĪST pirmiedzīvotāju svarīgo nozīmi, jo viņi ir pārmantojuši tradicionālās zināšanas par jūras ekosistēmām; JOPROJĀM IR apņēmības pilna, īstenojot rīcību saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas nolūkā, atbalstīt un veicināt pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu līdzdalību, sadarbību ar tiem, kā arī to iesaistīšanu;
25. JOPROJĀM ir apņēmības pilna iesaistīties pasaules mēroga centienos aizsargāt okeānu un jūras, sadarboties ar starptautiskajiem partneriem un reģionālām zvejniecības pārvaldības organizācijām, kā arī ar reģionālām jūras konvencijām un to rīcības plāniem un stratēģijām un ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem (IZPN), lai risinātu tādas globālas problēmas kā jūras piesārņojums, zivju krājumu izsīkšana un jūras bioloģiskās daudzveidības zudums, tostarp īstenojot efektīvas kontroles un inspekcijas, apmainoties ar paraugpraksi, saskaņojot standartus, nodrošinot zivju krājumu līdzsvarotu pārvaldību un veicinot sinerģiju, lai sasniegtu 14. IAM un ar okeānu saistītos mērķrādītājus, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam un starptautiskajos nolīgumos par okeāna resursu saglabāšanu; ATZĪST unikālo un trauslo Arktikas jūras vidi un joprojām ir apņēmības pilna atbalstīt Arktikas Padomi tās darbā jūras vides aizsardzības jomā;

26. ATKĀRTOTI APSTIPRINA ES nulles tolerances nostāju pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju; Šajā sakarā ATBALSTA dialogus par NNN zveju ar trešām valstīm un ES kartīšu sistēmu; AICINA stiprināt starptautisko un daudzpusējo sadarbību un nodrošināt zvejas kuģu īpašumtiesību struktūru pārredzamību; AICINA īstenot jaunu stratēģisku un vērienīgu pieeju ES ārējai darbībai attiecībā uz globālo zvejniecību pārvaldību un okeāna un tā jūras resursu ilgtspējīgu pārvaldību, tostarp ar jaunas paaudzes IZPN;
27. PAUŽ GANDARĪJUMU par gaidāmo *BBNJ* nolīguma stāšanos spēkā; PASVĪTRO savu apņemšanos veicināt un atbalstīt *BBNJ* nolīguma turpmāku ratifikāciju un pilnīgu un efektīvu tā īstenošanu;
28. ATZINĪGI VĒRTĒ trešās ANO Okeānu konferences panākumus un rezultātus, kā arī 2025. gada 30. jūnija ANO Rezolūciju A/RES/79/314, ar ko apstiprina deklarāciju “Mūsu okeāns, mūsu nākotne: vienoti steidzamai rīcībai”, kuru Konference pieņēma un kurā aicināts rīkoties vērienīgi, lai aizsargātu, saglabātu, ilgtspējīgi izmantotu un atjaunotu okeānu un tā ekosistēmas; AICINA to pilnībā īstenot un PASVĪTRO ES un tās dalībvalstu šajā sakarā iesniegto brīvprātīgo saistību sarakstu; ATBALSTA trešajā ANO Okeānu konferencē pausto Nicas aicinājumu pieņemt vērienīgu līgumu par plastmasu un AICINA turpināt sarunas un informēšanas pasākumus, lai izstrādātu un pieņemtu starptautisku juridiski saistošu nolīgumu ar mērķi izbeigt piesārņojumu ar plastmasu, tostarp jūras vidē, izmantojot pilna aprites cikla pieeju;

29. ATBALSTA svarīgo darbu, ko ES dalībvalstis veic Starptautiskās Jūras dziļu pārvaldes (*ISA*) ietvaros, lai izveidotu stabilu regulatīvo režīmu attiecībā uz iespējamu dziļjūras izrakteņu ieguvī nākotnē, kas balstās uz piesardzības principu, kā arī augstākajiem vides standartiem un pietiekamām zinātniskajām atziņām, lai nodrošinātu, ka šādas darbības nerada kaitējošu ietekmi jūras videi apgabalā, kā noteikts *UNCLOS*;
30. ATZINĪGI VĒRTĒ Eiropas Okeāna paktā izklāstītos nodomus stiprināt starptautisko okeāna pārvaldību un ES stratēģiskās okeāndiplomātijas līdzekļus un mērķus.
-